

Creixen l'atur de llarga durada, les llars sense ocupació i la precarietat laboral

- El 60% de la gent que busca feina fa més d'un any que no en té i la taxa d'atur de llarga durada és del 12,2%, més del doble que a la UE
- Més del 13% de la població adulta i el 15% dels infants viuen en llars on ningú treballa i el 12% dels treballadors cobren el salari mínim

Barcelona | 23.07.2013

Les primeres dades macroeconòmiques positives fan pensar que podríem estar començant a sortir de la crisi, però l'escenari que es dibuixa no és esperançador. **Creixen les desigualtats, s'incrementa l'atur de llarga durada i augmenta la precarietat laboral:** contractes temporals amb jornades parcials i sous molt baixos. El deteriorament general de les condicions de treball fa que es consolidi una **nova classe de treballadors pobres:** persones i famílies que viuen amb ingressos per sota el llindar de la pobresa malgrat tenir feina.

A més, cal tenir en compte que les petites disminucions en la taxa de risc de pobresa (20,1% de la població a Catalunya el 2012, quatre dècimes menys que el 2011) i la taxa AROPE (24,9% el 2012, enfront el 26,6% el 2011) es deuen fonamentalment a que es tracta d'indicadors relatius: donat l'**empobriment del conjunt de la societat** (disminució dels ingressos mitjos), baixa el llindar de la pobresa i fa que el percentatge de població situat per sota, malgrat ser inferior, visqui en pitjors condicions.

L'increment dels indicadors de desigualtats reflecteix la creixent polarització de la nostra societat. Tant l'índex de Gini com l'S80/20 han augmentat progressivament des del 2008, però el que ho ha fet de manera més significativa és el que compara la situació del 10% més ric de la població amb el del 10% més pobre: en l'últim any, **l'índex S90/10 ha passat de l'11,1% al 15,3%**. Aquest augment de les desigualtats és la mostra més clara que el gran problema no és tant la situació socioeconòmica o la crisi dels darrers anys, sinó la manera com els nostres governs –autonòmic, estatal i europeu– l'estan gestionant.

L'austeritat i les polítiques de retallades són el **reflex d'un plantejament polític i ideològic** que prioritza els interessos del capital per sobre dels de les persones. El resultat és una gestió que, en lloc d'incrementar els ingressos de les administracions per redistribuir la riquesa a través de les prestacions i els serveis públics, **se centra en obeir les imposicions dels mercats a base de retallar els pressupostos i desmantellar l'Estat de Benestar.**

Aquest número 4 de l'[informe INSOCAT, Escenari postcrisi: Treballadors pobres, desigualtats més profundes](#) actualitza les dades del [número 2, Desigualtats i pobresa en un entorn de crisi](#) (juliol 2013) amb l'objectiu de seguir l'evolució dels indicadors socials i millorar les actuacions de les entitats socials i el conjunt d'agents compromesos en l'enfortiment de la cohesió social. Al web d'ECAS es pot consultar també l'[informe complet](#) d'on s'han extret les dades més rellevants.

[ECAS](#) és una federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social que agrupa un centenar d'organitzacions sense afany de lucre que atenen 795.000 persones l'any. L'atenció directa que presten les organitzacions membres d'ECAS i la tasca de la pròpia federació per vertebrar el sector es fonamenten en voluntat de transformar la societat per fer-la més justa i igualitària. En la nostra tasca diària prioritzem l'atenció a col·lectius en situació o risc d'exclusió per tal que els drets de totes les persones es facin efectius i possibilitin l'exercici de la plena
